

La finestra oberta

MARIAN SANCHIZ
ELISABET ZOPPETTI

L'especificitat andorrana

El parlament de Malta el juny del 2023 va aprovar per unanimitat la despenalització parcial de l'avortament. És una despenalització parcial, però és un primer pas per aconseguir en un futur la plena despenalització. Malta és un país on el catolicisme figura com a religió d'Estat en la seva Constitució i fins i tot el seu ensenyament és obligatori a les escoles.

Aquesta decisió del parlament maltès posa a Andorra, juntament amb el Vaticà, en l'únic país d'Europa (tot i que no forma part de la UE), en la posició més retrògrada pel que fa als drets de les dones i la seva reproducció.

Els darrers països a donar el pas cap a la despenalització de la interrupció voluntària de l'embaràs van ser Irlanda, el maig del 2018 i San Marino, el setembre del 2022.

Mentrestant, el govern d'Andorra ha nomenat un ministre de Relacions Institucionals, Ladislau Baró, perquè el cap de Govern, Xavier Espot, es troba entre les cordes. Totes les associacions feministes a Andorra reclamen aquest dret, també el Copríncep Francès, Emmanuel Macron, que té la voluntat de situar l'avortament com un dret constitucional i les forces progressistes del nostre país han defensat durant la campanya electoral de les eleccions generals 2023 la despenalització de la interrupció voluntària de l'embaràs.

En resum, que l'oposició frontal del Copríncep Episcopal es queda so-

la davant de totes les altres forces socials.

Emmanuel Macron ja ens explicà en una visita oficial a Andorra que com a ciutadà és partidari de l'avortament, però que la decisió correspon als andorrans, i que si el Consell General debatia sobre aquest tema ell no tindria cap dubte a signar unilateralment la seva decisió.

Les ciutadanes i ciutadans podem arribar a entendre la fe, igual que podem arribar a entendre la fe que practiquen totes les comunitats del planeta. Però el que no podem arribar a entendre és que aprofiti la seva posició de Copríncep per prendre decisions polítiques en contra de la voluntat de la ciutadania.

DA, durant l'última campanya electoral ja va advocar per despenalitzar l'avortament i que si guanyaven les eleccions, en els quatre anys vinents seran capaços de «bastir un sistema segur, fiable», que al mateix temps no topi amb el sistema institucional... això sí, la interrupció s'hauria de fer sempre fora d'Andorra. Segurament, un cop travessades les fronteres, el «pecat» deu ser menor.

Ningú pot entendre aquesta doble moral «divina» i menys encara intentar traslladar-la a la posició «terrenal».

Tampoc no s'entén que no hagi muntat un escàndol per la construc-

ció d'un casino a Andorra o la legalització d'altres sistemes reproductius que alguns (catòlics també) podríem titllar d'immorals com la paternitat subrogada o bé la destrucció d'embrions. En canvi, la despenalització de la interrupció voluntària de l'embaràs és un tema tabú que des del Vaticà no es vol sentir ni parlar.

Potser sí que hem de dir que ara tenim una especificitat pròpia, nostra, i única a Europa: Andorra és l'únic país on està penalitzat l'avortament.

Ens agradaria que ens reconeguessin únics per les nostres muntanyes, els nostres boscos, la nostra seguretat ciutadana... però no per continuar tenint unes lleis masclistes, retrògrades, ultraconservadores i injustes per a les dones.

Si volem projectar una imatge de país modern i cosmopolita, ho hem de fer des de tots els seus aspectes. Les dones d'Andorra no podem respectar l'existència d'una secretaria d'Estat per la Igualtat quan tenim lleis que fa a les dones més desiguals, més vulnerables i inferiors davant de la llei.

I de pas, que no ens assenyali les Nacions Unides com a país amb la mateixa categoria que Afganistan, Algèria i Angola per no tenir dades completes sobre el nostre empoderament. ≡

Membres de la CPN de Progressistes-SDP